

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

یونس نگاه

۰۴ اگست ۲۰۲۱

یونس نگاه

نعره تکبیر

صدای همبستگی در برابر طالبان زیباست. به هراتیان، به خاطر همصدائی‌شان آفرین می‌گوئیم. مردم به هر طریقی که بتوانند نفرت و مخالفت خود علیه متجاوزان را بیان کنند، خوب است. در دفع تجاوزات اول و دوم انگلیس بر افغانستان نیز از شعار "الله اکبر" برای برانگیختن احساسات مردم و ایجاد همبستگی میان قیام‌کنندگان استفاده می‌شد. آن زمان کابل، الگوی استفاده از نعره تکبیر برای بسیج بود. در جنگ علیه شوروی نیز با توجه به همان خاطره از الله اکبر استفاده مؤثر شد. اما این مؤثریت کوتاه مدت بوده و تنها برای ایستادن در برابر تفنگ و راکت دشمن کارگر افتاده است. پسان‌ها روحیه شعاری و حشری به نقطه ضعف مردم تبدیل گردیده و ما هربار بازنده نهائی جنگ بوده‌ایم. مردم با نعره، بسیج شده خوب می‌جنگند و تصور می‌کنند کار تمام است. همه به خانه برگشته باقی کار (سیاست و تدبیر) را به آسمان و بزرگان رها می‌کنند. دوباره دزدان و بستگان داخلی متجاوزان حاکم می‌شوند.

نعره مردم را بسیج می‌کند، اما ضامن پیروزی نیست. با شنیدن نعره این وحشت نیز به دل آدم راه می‌یابد که هنوز مثل دهه ۱۸۴۰ از نظر ملی و اداری دست خالی هستیم. هیچ شعار تازه‌ای نداریم و تنها الله اکبر می‌تواند صدها هزار نفر را کنار هم به هیجان آورد. مردم ما هنوز نتوانسته‌اند مثل سایر کشورها، شعارهای مدنی و زمینی بسازند. اگر تجربه گذشته را چراغ راه بدانیم، راه طولانی پیش روست. حتی اگر طالبان شکست خورده از میدان جنگ حذف شوند، باز هم عقب‌ماندگی از ما قربانی خواهد گرفت.

الله اکبر وقتی از زبان مردم عادی بلند می‌شود زیباست. چون آنان با الله اکبر می‌گویند جنگ نمی‌خواهیم، اما در برابر طالب و هر متجاوز دیگر تسلیم هم نمی‌شویم. مردم می‌گویند ما را به زندگی کردن بگذارید ورنه روزگار شما را نیز سیاه می‌کنیم. با این حال، نعره، نعره است، سخن نیست. مردمی که نعره سر می‌دهند، الکن اند، قادر به بیان

خواسته‌های‌شان نمی‌باشند، زندگی بدوی دارند و نمی‌توانند از حق و حقوق خود حفاظت کنند. مردم بی‌زبانی که فقط نعره کشیدن بلد اند به آسانی معامله می‌شوند، فروخته می‌شوند و به‌جنگ انداخته می‌شوند. به امید روزی که از طالب و نعره هردو عبور کنیم.